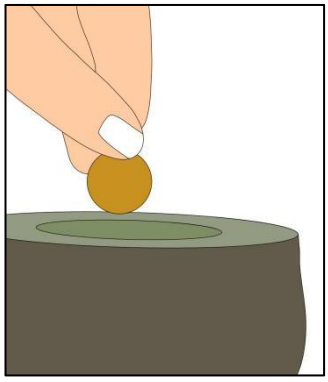

Kristiešu tradīcija dot žēlastības dāvanas

Alms - apģērbs, pārtika vai nauda, kas tiek dota trūcīgiem cilvēkiem

Evaņģēliji

Uzmanieties, ka jūs nedodat savas dāvanas cilvēku priekšā, lai tie jūs redzētu, citādi jums nav algas no jūsu Tēva, kas ir debesīs. Tāpēc, kad tu dod savas dāvanas, nepūš tauri savā priekšā, kā liekuļi dara sinagogās un ielās, lai cilvēki tos slavinātu. Patiesi Es jums saku: tiem jau ir sava alga. Bet, kad tu dod dāvanas, tad lai tava kreisā roka nezina, ko dara tava labā roka, lai tava dāvana būtu slepenībā, un tavs Tēvs, kas redz slepenībā, pats tev to atmaksās. Mateja 6:1-4

Un Jēzus atbildēja un sacīja: " Kāds cilvēks devās no Jeruzalemes uz Jēriku un krita zagļu rokās, kas viņu novilka, ievainoja un aizgāja, atstājot viņu pusdzīvu. Un nejauši pa to ceļu nonāca kāds priesteris, un, kad viņš viņu ieraudzīja, viņš pagāja garām. Tāpat arī kāds levīts, kad viņš bija tanī vietā, nāca un ieraudzīja viņu un pagāja garām. Bet kāds samarietis, iedams tur, kur viņš bija, nonāca un, viņu ieraudzījis, apžēlojās par viņu. Un viņš piegāja pie viņa, apsēja viņa brūces, ielejot eļļu un vīnu, un uzcēla viņu uz sava lopa, un aizveda uz viesnīcu un rūpējās par viņu. Un nākamajā dienā, kad viņš aizgāja, viņš izņēma divus denārijus un deva tos saimniekam, un sacīja viņam: "Rūpējies par viņu, un, ja tu vēl izdosi, es tev atdošu, kad es atgriezīšos." Kurš no šiem trim, tavuprāt, bija tuvākais tam, kas krita zagļu rokās? Un viņš sacīja: “Tas, kas viņam parādīja žēlsirdību.” Tad Jēzus viņam sacīja: “ Ej un dari tu tāpat.” Lūkas 10:30-37

Bet labāk dodiet dāvanas no tā, kas jums ir, un, lūk, viss jums būs šķīsts. Lūkas 11:41

Pārdodiet, kas jums ir, un dodiet nabagiem dāvanas; gādājiet sev nevecojošus maisus, neizsīkstošu mantu debesīs, kur zaglis netuvojas un kodes to nebojā. Jo, kur ir jūsu manta, tur būs arī jūsu sirds. Lūkas 12:33-34

Apustuļu darbi

Bet Pēteris un Jānis kopā iegāja templī lūgšanas stundā, devītajā stundā. Tur tika atnests kāds vīrs, kas bija klibs no savas mātes miesām. Viņu katru dienu nolika pie tempļa vārtiem, ko sauc par Skaistajiem, lai lūgtu dāvanas no tiem, kas ieiet templī. Redzēdams Pēteri un Jāni grasāmies ieiet templī, viņš lūdza dāvanas. Un Pēteris, pievērsis viņam acis kopā ar Jāni, sacīja: "Skaties uz mums!" Un viņš uzklausīja tos, cerēdams no viņiem kaut ko saņemt. Tad Pēteris sacīja: "Sudraba un zelta man nav, bet to, kas man ir, es tev dodu. Jēzus Kristus no Nācaretes vārdā celies un staigā!" Un Viņš

satvēra viņu aiz labās rokas un pacēla, un tūdaļ viņa kājas un potītes kļuva stipras. Un viņš uzlēca, nostājās un staigāja, un iegāja kopā ar viņiem templī, staigādams un lēkādams, un slavēdams Dievu. Apustuļu darbi 3:1-8

Un ticīgo pulks bija viena sirds un viena dvēsele; neviens no viņiem neteica, ka kaut kas no viņa mantas būtu viņa paša, bet viss viņiem bija kopīgs. Un ar lielu spēku apustuļi liecināja par Kunga Jēzus augšāmcelšanos, un liela žēlastība bija ar viņiem visiem. Un neviena starp viņiem nebija, kam kā trūka, jo visi, kam piederēja zemes vai nami, pārdeva tos un atnesa pārdoto lietu maksu un nolika pie apustuļu kājām; un katram tika izdalīts, kā viņam vajadzēja. Un Jāzeps, ko apustuļi iesauca par Barnabu (tulkojumā: Mierinājuma dēls), levīts no Kipras zemes, pārdeva to, atnesa naudu un nolika pie apustuļu kājām. Apustuļu darbi 4:32-37

Bet Jopē bija kāda mācekle, vārdā Tabita, kas tulkojumā nozīmē Dorka; šī sieviete bija pilna labu darbu un nabagdāvanu, ko viņa darīja. Apustuļu darbi 9:36

Cēzarejā dzīvoja kāds vīrs, vārdā Kornēlijs, simtnieks tā sauktajā itāļu pulkā, dievbijīgs un dievbijīgs vīrs kopā ar visu savu namu, kas deva daudz žēlastības dāvanu ļaudīm un vienmēr lūdza Dievu. Ap dienas devīto stundu viņš parādībā skaidri redzēja Dieva eņģeli ienākam pie viņa un sakām viņam: "Kornēlij!" Un, uzlūkojis viņu, viņš nobijās un sacīja: "Kas noticis, Kungs?" Un viņš tam sacīja: "Tavas lūgšanas un tavas žēlastības dāvanas ir pacēlušās Dieva priekšā, lai jūs atcerētos." Apustuļu darbi 10:1-4

Un Kornēlijs sacīja: "Pirms četrām dienām es gavēju līdz šai stundai, un ap devīto stundu es lūdzu Dievu savā namā, un, lūk, kāds vīrs stāvēja manā priekšā spožās drēbēs un sacīja: "Kornēlij, tava lūgšana ir uzklausīta, un tavas žēlastības dāvanas ir pieminētas Dieva priekšā." Apustuļu darbi 10:30-31

Es jums visu esmu rādījis, ka, tā strādājot, jāuztur vājie un jāatceras Kunga Jēzus vārdi, ko Viņš teica: " Svētīgāk ir dot nekā ņemt." Apustuļu darbi 20:35

Un tāpēc es cenšos vienmēr paturēt tīru sirdsapziņu Dieva un cilvēku priekšā. Tagad pēc daudziem gadiem es atnācu, lai nestu dāvanas savai tautai un upurus. Apustuļu darbi 24:16-17

Kas zadzis, lai vairs nezog, bet labāk lai strādā, darīdams savām rokām labu darbu, lai viņam būtu ko dot tam, kam tas trūka. Efeziešiem 4:28

Apokrifi

Es, Tobits, visas savas dzīves dienas esmu staigājis patiesības un taisnības ceļos un daudz devusi žēlastības dāvanas saviem brāļiem un savai tautai, kas kopā ar mani devās uz Ninivi, asīriešu zemē. Tobits 1:3

Un Enemesara laikā es devu daudz žēlastības dāvanu saviem brāļiem un devu savu maizi izsalkušajiem un savas drēbes kailajiem; un, ja es redzēju kādu no savas tautas mirušu vai izmētātu ap Nineves mūriem, es to apbedīju. Tob. 1:16-17

Dod žēlastības dāvanas no savas mantas; un, kad tu dod žēlastības dāvanas, lai tava acs nav skaudīga, nedz novērs savu vaigu no nabaga, un Dieva vaigs nenovērsīsies no tevis. Ja tev ir pārpilnībā, dod žēlastības dāvanas atbilstoši; ja tev ir tikai nedaudz, nebaidies dot atbilstoši šim mazumiņam, jo tu sev krāj labu mantu nepieciešamības dienai. Jo žēlastības dāvanas glābj no nāves un neļauj nonākt tumsā. Jo žēlastības dāvanas ir laba dāvana ikvienam, kas tās dod Visaugstākā priekšā. Tob. 4:7-11

Dod no savas maizes izsalkušajiem un no savām drēbēm kailam, un pēc savas pārpilnības dod žēlastības dāvanas, un lai tava acs nav skaudīga, kad tu dod žēlastības dāvanas. Tobija 4:16

Lūgšana ir laba kopā ar gavēni, žēlastības dāvanām un taisnību. Mazliet taisnības ir labāk nekā daudz netaisnības. Labāk ir dot žēlastības dāvanas nekā krāt zeltu: jo žēlastības dāvanas glābj no nāves un attīra visus grēkus. Tie, kas dara žēlastības dāvanas un dara taisnību, tiks piepildīti ar dzīvību. Tob. 12:8-9

Tā Tobits beidza slavēt Dievu. Viņam bija piecdesmit astoņi gadi, kad viņš zaudēja redzi, kas viņam atjaunojās pēc astoņiem gadiem. Viņš deva žēlastības dāvanas un auga bijībā Dieva Tā Kunga priekšā un slavēja Viņu. Tobits 14:1-2

Un apglabā mani pienācīgi un savu māti pie manis; bet nekavējies ilgāk Ninevē. Atceries, mans dēls, kā Amans izturējās pret Ahiaharu, kas viņu uzaudzināja, kā viņš viņu no gaismas ieveda tumsā un kā viņš viņu atkal atalgoja: tomēr Ahiahars tika izglābts, bet otrs saņēma savu atlīdzību, jo viņš nokāpa tumsā. Manase deva žēlastības dāvanas un izbēga no nāves slazdiem, ko tie viņam bija uzlikuši; bet Amans iekrita slazdā un gāja bojā. Tāpēc tagad, mans dēls, pārdomā, ko dara žēlastības dāvanas un kā glābj taisnība. Kad viņš to bija pateicis, viņš nomira gultā, būdams simt astoņus piecdesmit gadus vecs; un viņš viņu apglabāja godam. Tobija 14:10-11

Ūdens nodzēsīs liesmojošu uguni, un žēlastības dāvanas izlīdzinās grēkus. Sīrahs 3:30

Neesi mazdūšīgs, kad lūdz Dievu, un neaizmirsti dot žēlastības dāvanas. Sīrahs 7:10

Nekas labs nevar notikt ar to, kas vienmēr dara ļaunu, un ar to, kas nedod žēlastības dāvanas. Sīrahs 12:3

Cilvēka žēlastības dāvanas ir kā zīmogs pie viņa, un cilvēka labos darbus viņš glabās kā acuraugu un dos grēku nožēlu saviem dēliem un meitām. Sīrahs 17:22

"Glabā žēlastības dāvanas savos klētos, un tās tevi glābs no visām ciešanām." Sīrahs 29:12

Kas mīl zeltu, tas netiks attaisnots, un, kas seko samaitātībai, tam tā pietiks. Zelts ir bijis daudzu posts, un viņu bojāeja ir klātesoša. Tas ir klupšanas akmens tiem, kas tam upurējas, un katrs muļķis ar to tiks pieķerts. Svētīgs ir bagātais, kas ir bez vainas un nav ticis zeltam. Kas viņš ir? Un mēs viņu sauksim par svētītu, jo viņš ir darījis brīnumainas lietas savas tautas vidū. Kas ir ar to pārbaudīts un atzīts par pilnīgu? Tad lai viņš lepojas. Kas varētu apvainoties un nebūtu apvainojies? Vai darīt ļaunu un nebūtu to darījis? Viņa labums tiks nostiprināts, un draudze sludinās viņa žēlastības dāvanas. Sīrahs 31:5-11

Kas labu dara, tas upurē smalkus miltus, un, kas dod žēlastības dāvanas, tas upurē pateicības upurus. Sīrahs 35:2

Brāļi un palīgs ir pret bēdu laiku, bet žēlastības dāvanas dos vairāk nekā abi. Sīrahs 40:24

Bībeles pazudušās grāmatas

Svētītā un vienmēr godības pilnā Jaunava Marija, cēlusies no karaliskās dzimtas un Dāvida ģimenes, piedzima Nācaretes pilsētā un saņēma izglītību Jeruzalemē, Tā Kunga templī. Viņas tēva vārds bija Joahims, bet mātes vārds bija Anna. Viņas tēva ģimene bija no Galilejas un Nācaretes pilsētas. Viņas mātes ģimene bija no Betlēmes. Viņu dzīve bija skaidra un taisnīga Tā Kunga acīs, dievbijīga un nevainojama cilvēku priekšā. Jo viņi sadalīja visu savu mantu trīs daļās: vienu daļu viņi veltīja templim un templa ierēdņiem; otru viņi izdalīja svešiniekiem un trūcīgiem cilvēkiem; bet trešo viņi paturēja sev un savas ģimenes vajadzībām. Marijas dzimšanas evaņģēlijs 1:1-4

Nebīsties, Joahim, un nebīsties mani redzot, jo esmu Tā Kunga eņģelis, ko Viņš sūtījis pie tevis, lai tev paziņotu, ka tavas lūgšanas ir uzklausītas un tavas dāvanas ir paceltas Dieva priekšā. Marijas dzimšanas evaņģēlijs 2:3

Pēc tam eņģelis parādījās viņa sievai Annai, sacīdams: "Nebīsties un nedomā, ka tas, ko tu redzi, ir gars. Jo Es esmu tas eņģelis, kas ir upurējis tavas lūgšanas un dāvanas Dieva priekšā, un tagad esmu sūtīts pie tevis, lai tev paziņotu, ka tev piedzims meita, kuru sauks par Mariju un kura tiks svētīta pār visām sievietēm." Marijas dzimšanas evaņģēlijs 3:1-2

Hermasa gana trešā grāmata 2:1-13 (Salīdzības)
1 Kad es gāju laukā un aplūkoju gobu un vīnogulāju un domāju par to augļiem, man parādījās eņģelis un sacīja: “Par ko tu tik ilgi domā sevī?”
2 Un es viņam teicu: “Kungs, es domāju par šo vīnogulāju un šo gobu, jo to augļi ir skaisti.” Un viņš man sacīja: “Šie divi koki ir par paraugu Dieva kalpiem.”
3 Un es viņam teicu: “Kungs, es gribētu zināt, kāds ir šo koku paraugs, ko tu piemini.” Viņš saka: “Vai tu redzi šo vīnogulāju un šo gobu?” Es teicu: “Kungs, es tos redzu.”
4 Šis vīnogulājs, viņš saka, ir auglīgs, bet goba ir koks bez augļiem. Tomēr šis vīnogulājs, ja to neiestādītu un neatbalstītu šī goba, nenestu daudz augļu; bet, guļot uz zemes, nestu tikai sliktus augļus, jo tas nekarātos pie gobas; turpretī, balstīts uz gobas, tas nes augļus gan pats sev, gan tai.
5 Tāpēc redziet, kā goba dod ne mazāk, bet drīzāk vairāk augļu nekā vīnogulājs. Kā, kungs, es teicu, tā nes vairāk augļu nekā vīnogulājs? Tāpēc, ka, viņš teica, vīnogulājs, balstīts uz gobas, dod gan daudz, gan labus augļus; turpretī, ja tas gulētu uz zemes, tas nestu tikai maz, un arī ļoti sliktus.
6 Šī līdzība tāpēc tiek sniegta Dieva kalpiem; un tā attēlo bagāto un nabago vīru. Es atbildēju: “Kungs, dari man to zināmu.” Klausieties,” viņš teica, “bagātajam vīram ir bagātība; tomēr Tā Kunga priekšā viņš ir nabags, jo viņš ir aizņemts ar savu bagātību un maz lūdz To Kungu; un lūgšanas, ko viņš saka, ir slinkas un bezspēcīgas.
7 Tāpēc, kad bagātais vīrs sniedz nabagam roku pēc tā, kas viņam nepieciešams, nabagais vīrs lūdz To Kungu par bagāto; un Dievs piešķir bagātajam cilvēkam visu labo, jo nabagais vīrs ir bagāts lūgšanās; un viņa lūgumiem ir liels spēks Tā Kunga priekšā.
8 Tad bagātais vīrs rūpējas par nabagiem ar visu, jo viņš zina, ka Tas Kungs viņu uzklausa, un viņš labprātāk un bez šaubīšanās dod tam visu, kas tam nepieciešams, un rūpējas, lai viņam nekā netrūktu.
9 Un nabagais pateicas Tam Kungam par bagātajiem, jo abi dara savus darbus no Tā Kunga.

10 Tāpēc cilvēkiem netiek uzskatīts, ka goba nes augļus; un viņi nezina un nesaprot, ka, pievienojot tās biedru vīnogulājam, vīnogulājs nes divkāršu pieaugumu gan sev, gan gobai.
11 Tāpat arī nabagie, kas lūdz To Kungu par bagātajiem, tiek uzklausīti, un viņu bagātība vairojas, jo viņi kalpo nabagiem ar savu bagātību. Tādēļ viņi abi kļūst par līdzdalībniekiem viens otra labajos darbos.
12 Tāpēc ikviens, kas to darīs, netiks Tas Kungs atstumts, bet tiks ierakstīts dzīvības grāmatā.
13 Svētīgi tie, kas ir bagāti un domā, ka viņiem ir daudz vairāk, jo, kas to apzinās, varēs kaut nedaudz kalpot citiem.

Aizmirstās Ēdenes grāmatas

Zebulona derība 2:1–21
1 Un tagad, bērni, es jums saku, lai jūs turētu Tā Kunga baušļus, lai jūs parādītu žēlsirdību saviem tuvākajiem un lai jums līdzjūtība ir pret visiem, ne tikai pret cilvēkiem, bet arī pret lopiem.
2 Visa šī iemesla dēļ Tas Kungs mani svētīja, un, kad visi mani brāļi bija slimi, es izglābos bez slimības, jo Tas Kungs zina katra nodomu.
3 Tāpēc, mani bērni, esiet līdzjūtīgi savās sirdīs, jo, kā cilvēks dara savam tuvākajam, tāpat Tas Kungs darīs viņam.
4 Jo manu brāļu dēli slimoja un mira Jāzepa dēļ, jo viņi neizrādīja žēlsirdību savās sirdīs; bet mani dēli tika pasargāti no slimībām, kā jūs zināt.
5 Un, kad es biju Kanaāna zemē, jūras krastā, es savam tēvam Jēkabam noķēru zivis; un, kad daudzi noslīka jūrā, es turpināju ceļu neskarts.
6 Es pirmais uzbūvēju laivu, lai kuģotu pa jūru, jo Tas Kungs man deva saprātu un gudrību tajā.
7 Un es nolaidu stūri aiz tās un uzstiepu buru uz cita vertikāla koka gabala vidū.
8 Un es kuģoju pa krastiem, ķerot zivis sava tēva namam, līdz mēs nonācām Ēģiptē.
9 Un aiz līdzjūtības es dalījos savā lomā ar ikvienu svešinieku.
10 Un, ja kāds vīrs bija svešinieks, slims vai vecs, es novārīju zivis, labi tās sagatavoju un piedāvāju visiem cilvēkiem, kā katram vajadzēja, sērojot par viņiem un līdzjūtībā.
11 Tāpēc Tas Kungs mani ir remdējis ar zivju pārpilnību, kad esmu ķēris zivis, jo, kas dalās ar savu tuvāko, tas no Tā Kunga saņem daudz vairāk.
12 Piecus gadus es ķēru zivis un devu ikvienam vīram, ko satiku, un man pietika visam mana tēva namam.
13 Un vasarā es ķēru zivis, bet ziemā ganīju aitas kopā ar saviem brāļiem.
14 Tagad es jums paziņošu, ko esmu darījis.
15 Es ziemā redzēju vīru, kas bija ciešanās, būdams kails, un man par viņu kļuva žēl. Es slepeni nozagu drēbes no sava tēva mājas un devu tās tam, kam bija ciešanas.
16 Tāpēc, mani bērni, no tā, ko Dievs jums ir devis, bez vilcināšanās parādiet līdzjūtību un žēlsirdību visiem cilvēkiem un dodiet ikvienam cilvēkam ar labu sirdi.
17 Un, ja jums nav līdzekļu, lai dotu tam, kam tas nepieciešams, apžēlojieties par viņu pilnīgā žēlsirdībā.
18 Es zinu, ka mana roka neatrada, ko dot tam, kam tas bija nepieciešams, un es gāju kopā ar viņu, raudādams septiņus furlongus, un mana sirds ilgojās pēc viņa līdzjūtībā.
19 Tāpēc arī jūs, mani bērni, esiet līdzjūtīgi pret ikvienu un apžēlojiet ikvienu, lai arī Tas Kungs jums būtu līdzjūtīgs un apžēlotu jūs.
20 Jo arī pēdējās dienās Dievs sūtīs Savu žēlastību pār zemi, un, kur Viņš atrod žēlsirdības pilnu sirdi, tur Viņš mājo.
21 Jo, cik cilvēks apžēlojas par savu tuvāko, tikpat Tas Kungs ir pār viņu.